

‘Accountant, steek je nek uit’

Eppo Horlings beoordeelt financiële claims op basis van ‘het redelijk handelen van de ondernemer’. Zijn ideeën over deze tak van sport pasten niet meer bij die van de andere partners van Horlings, Brouwer en Horlings, dus begon hij in 2007 samen met negen whizzkids een nieuw bedrijf. Interview met een eigzinnige RA.

TEKST ANNEGREET VAN BERGEN | BEELD: SIMONE VAN ES

“Voor buitenstaanders lijkt het een grote overstap, maar voor mij is het een kwestie van gewoon verder gaan”, zegt Eppo Horlings. Tevreden en trots toont hij de fraaie kantooruimte van de Horatio Assurance Group in het WTC aan de Amsterdamse Zuidas. “Met Horlings, Brouwer en Horlings zaten we aan de Koningslaan in Zuid bij het Vondelpark. Heel statig. Maar ik vind dit minstens zo aantrekkelijk. Het heeft iets dynamisch”, zegt hij uitkijkend over het drukbeplante trein- en metrostation en de Ring met voorbij suizende auto’s.

EIGENZINNIG

In 2007 verliet Horlings (1944) het door hem (met onder anderen zijn broer) opgerichte accountantskantoor Horlings, Brouwer en Horlings. Als 63-jarige begon hij een nieuw eigen bedrijf. Een aantal

financiële whizzkids maakte de overstap samen met hem. Natuurlijk heeft Horlings zich afgevraagd of het wel verstandig is om op die leeftijd een nieuw bedrijf te beginnen. “Maar alle overwegingen werden overruled door de aantrekkelijkheid van het werk dat ik deed. En dat ik wilde blijven doen, maar waarvoor binnen de oude maatschap geen plaats meer was.” Horlings is een eigzinnige RA. Ooit is-ie als het ware het beroep ingerold omdat hij op de hbs (vooral in de economische vakken) tot de beste leerlingen behoorde, terwijl er geen geld was voor de universiteit. Accountant worden via avond- en weekendstudie was de aange-
wezen weg.

“Ik heb toen geleerd hard te werken en ook dat je het helemaal zelf moet doen. Ik had geen corpsvrienden of andere krui-
wagens uit mijn studententijd. Bovendien

onderwerp ik mij niet makkelijk aan bestaande systemen. Ik vind het een uitdaging te kijken of dingen ook anders kunnen. Kortom, toen ik afstudeerde ben ik voor mezelf begonnen. Ik wilde leven en, voor zover dat binnen de accountancy mogelijk is, ondernemer worden.”

Bij zijn visie op ondernemerschap paste het niet dat hij als accountant, zoals hij dat badinerend noemt, “alleen de boekhouding voor de hele buurt ging doen”. Hij wilde méér dan het basiswerk. “Diep en breed”, zo omschrijft hij die ambitie. Hij gebruikte bijvoorbeeld zijn expertise om – op verzoek van ondernemingsraden en/of vakbonden – het vermogen van KLM, IBM of KPN te beoordelen. Stonden die bedrijven er werkelijk zo slecht voor dat ze de pensioenpremies niet konden afdragen of niet aan andere looneisen konden voldoen?

NIET LINKS, NIET RECHTS

“Ik ben niet links, ik ben niet rechts, ik ben onafhankelijk”, zo kenschetst Horlings zichzelf. Die onafhankelijkheid, in combinatie met zijn deskundigheid als accountant, bracht hem midden jaren tachtig in zijn huidige tak van sport: het beoordelen van (de hoogte van) financiële claims. Soms op verzoek van één van de betrokken partijen, dan weer op verzoek van de rechtbank. Hij heeft er inmiddels enige honderden behandeld.

De meest spraakmakende was die van vastgoedontwikkelaar Peter Poot van Chipshol, op luchthaven Schiphol. Vanwege een aanvankelijk afgegeven en daarna weer (gedeeltelijk) ingetrokken bouwvergunning eiste Poot bijna

‘Lakeman kan niet tegen mij op.’

'Ik had geen
corpsvrienden
of andere kruiwagens.'

honderd miljoen euro schadevergoeding. Op verzoek van Schiphol beoordeelde Horlings de claim.

LAKEMAN

"Daarbij baseer je je op 'redelijk handelen van de ondernemer'", licht hij toe. Zo kwam Horlings op verliezen van hooguit twaalf tot achttien miljoen euro. De rechtbank stelde de claim vast op zestien miljoen euro. Poot en zijn adviseur Pieter Lakeman lieten het er niet bij zitten en

stoppen met het beoordelen van claims zodra ik 65 zou worden", aldus Horlings.

NEK UITSTEKEN

Voor hem een grote teleurstelling. Hij wilde graag een voorbeeld zijn. "Ik had misschien beter moeten uitleggen hoe belangrijk ik het vind dat accountants hun nek durven uit te steken en ook dit werk moeten doen", stelt hij nu vast. Vandaar de afsplitsing en de oprichting van Horatio Assurance Group. Een aan

niet. Het beroep wordt beheerst door regelgeving en regels lopen achter de feiten aan. Dat holt de rol van de accountant uit."

MAAGDENHUISBEZETTING

"De Maagdenhuisbezetting van 1968 was een opstand tegen het gezag. Ik was in die tijd een twintiger en met nog een aantal vrienden vonden wij dat alles anders moest in de accountancy. Sleutelwoord was toen de accountant als vertrouwensman van het maatschappelijk verkeer. Maar dat is de accountant niet meer."

Hij wijst naar de ondergang van de DSB bank. "Kennelijk gelooft het publiek meer in de Lakemannen dan in ons."

Voor Horlings is het van tweeën één. Als een accountant eind 2008 een goedkeurende jaarrekening afgeeft, kan de situatie tien maanden later toch niet opeens prut zijn? Of had de accountant er beter aan gedaan om eind 2008 kritische kanttekeningen te plaatsen bij de continuïteit? Najaar 2008 ging Lehman Brothers ook kopje onder, ondanks een goedkeurende accountantsverklaring over 2007. Dit brengt Horlings tot de vraag: Waar is het gezag van de accountant? Volgens hem is het verdwenen. "Het werk van de accountant is een *commodity* geworden." □

'Met mensen die doen zoals het moet,
verover je de wereld niet.'

dienden bij de Raad van Tucht een klacht in tegen Horlings.

"De partners binnen de oude maatschap hadden er sowieso al moeite mee dat ik me ver van het basiswerk van accountants begaf. Maar dit was de klap op de vuurpijl. Ik maakte me geen zorgen over deze klacht. Zij wel. Maar ik ken mijn eigen kwaliteiten en ik weet wat ik doe. Ik heb deze zaak dan ook glansrijk gewonnen. Lakeman kan tegen mij niet op. Maar de klacht was voor de partners het sein te

Shakespeare ontleende naam. Horatio is adviseur van Hamlet; hij luistert, is integer en blijft onafhankelijk. Binnen het beroep van accountant zijn te veel *followers* en geen *leaders*, vindt Horlings. Hij zou willen dat RA's zich – net als medici – na hun afstuderen gaan specialiseren. "Als ze dan eind dertig zijn, zijn ze specialist op bepaalde financiële markten. Dan hebben ze gezag en kunnen ze *leaders* zijn in hun vakgebied. Met mensen die doen zoals het moet, verover je de wereld